antifa beat

μια antifa έκδοση δρόμου / τεύχος 15/ φθινόπωρο 2021

ρε, και εξωγήινοι να σκάσουν
εμείς δε μένουμε σπίτι!

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΓΛΩΣΣΑ, Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΓΛΩΣΣΑ

Σε αυτό το έντυπο εμφανίζονται κείμενα που λένε: το κράτος λέει «ΕΠΑΛ» και εννοεί την «πολυεθνική εργατική νεολαία»· λέει «φωτιές» και εννοεί τη «διαχείριση πληθυσμού σε καθεστώς έκτακτης ανάγκης»· λέει «εμβόλια» και εννοεί «άλλον έναν τρόπο να μας κάνει εξακρίβωση»· λέει «γυναικοκτονίες» και εννοεί «την ανάδυση ενός μηχανισμού μπάτσων και αριστερών κοινωνικών λειτουργών που τάχα θα προστατεύουν τις γυναίκες της εργατικής τάξης απ' το ξύλο στο σπίτι».
Οπότε εδώ προκύπτουν τα ερωτήματα: Γιατί διάολο το κράτος και οι φίλοι του, η αριστερά και τα ΜΜΕ άλλα λένε και άλλα εννοούν; Γιατί διάολο να έχουμε εμείς δίκιο στο πώς διαβάζουμε την πραγματικότητα και όχι το κράτος; Και πώς είμαστε κάθε φορά σίγουροι και σίγουρες για αυτά που λέμε; Η τελευταία ερώτηση απαντάει και τις υπόλοιπες.

Αρχικά, για να βγάλουμε άποψη σαν ομάδες antifa και να καταλάβουμε την κρατική γλώσσα-με-κωδικούς, απευθυνόμαστε σε όλους εσάς που πήρατε αυτό το έντυπο. Ανθρώπους μικρούς και μεγάλους που μιλάνε όλες τις γλώσσες του κόσμου σε αυτήν εδώ τη χώρα, και όμως έχουμε όλες και όλοι μας μια κοινή μοίρα. Αυτό είναι το πρώτο που φτιάχνει τις απόψεις μας, με την αλάνθαστη σιγουριά της εμπειρίας από τη γειτονιά.

Δεύτερο και εξίσου σημαντικό: το ξέρουμε ότι ο κόσμος μας κάθε μέρα, κάθε πρωί και κάθε βράδυ, συνεχίζει να φέρνει στροφές με βάση το ποιος δουλεύει για ποιον. Ο κόσμος κάθε μέρα γυρίζει με βάση τις κρατικές πειθαρχήσεις, π.χ. τη δουλειά των μπάτσων, και την υποτίμηση των κατώτερων στρωμάτων με όρους «κατώτερου πολιτισμού», ρατσισμού και σεξισμού. Τα κριτήρια αυτά είναι εξίσου αλάνθαστα. Οι κοινωνίες μας έτσι είναι. Δεν στήθηκαν γύρω από μασόνους, γύρω από πανδημίες και ουρανοκατέβατα γεγονότα. Έτσι καταλαβαίνει κανείς ότι ο κρατικός βομβαρδισμός με «ειδήσεις», έχει στόχο να μας κάνει τα μυαλά πουρέ. Γιατί ακριβώς είμαστε εμείς που προοριζόμαστε για εργασία, πειθάρχηση και υποτίμηση. Και χρειαζόμαστε για όλα αυτά τη δική μας γλώσσα.

Εμείς που λέτε είμαστε antifa. Δεν κινούμαστε με κλικ, κοιτάμε να πιάσουμε χώρο στην πόλη, να συμμετέχουμε στη μάχη για τον δημόσιο χώρο στην πόλη, αυτό δηλαδή που πραγματικά γυρεύει η αστυνομία και το κράτος, να επικρατήσει στις γειτονιές μας. Εμείς βρισκόμαστε και συζητάμε, βάζουμε λεφτά από την τσέπη μας και βγάζουμε αυτά που βλέπετε εδώ, ενώ έχουμε βαθιά χεσμένα κόμματα, ΜΜΕ και ΜΚΟ. Εμάς θα μας βρείτε στις γειτονιές σας. Κι αν δεν κάτσει...

μπορείτε να μας στείλετε
για αυτοκόλλητα και έντυπα
στο **antifa_ngt@yahoo.com**

και τσεκάρετε και από δω
https://antifa-ngt.espivblogs.net/

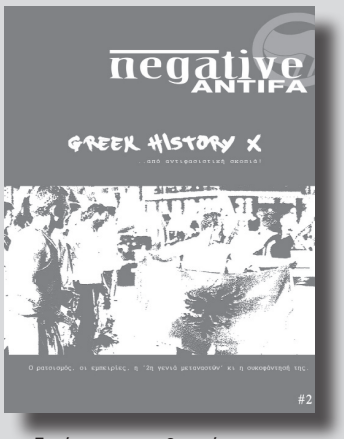

ζητήστε μας το 2ο τεύχος του antifa negative "Greek History X: ο ρατσισμός, οι εμπειρίες, η 2η γενιά μεταναστών κι η συκοφάντησή της".

Λένε ΕΠΑΛ, εννοούν την πολυεθνική εργατική νεολαία

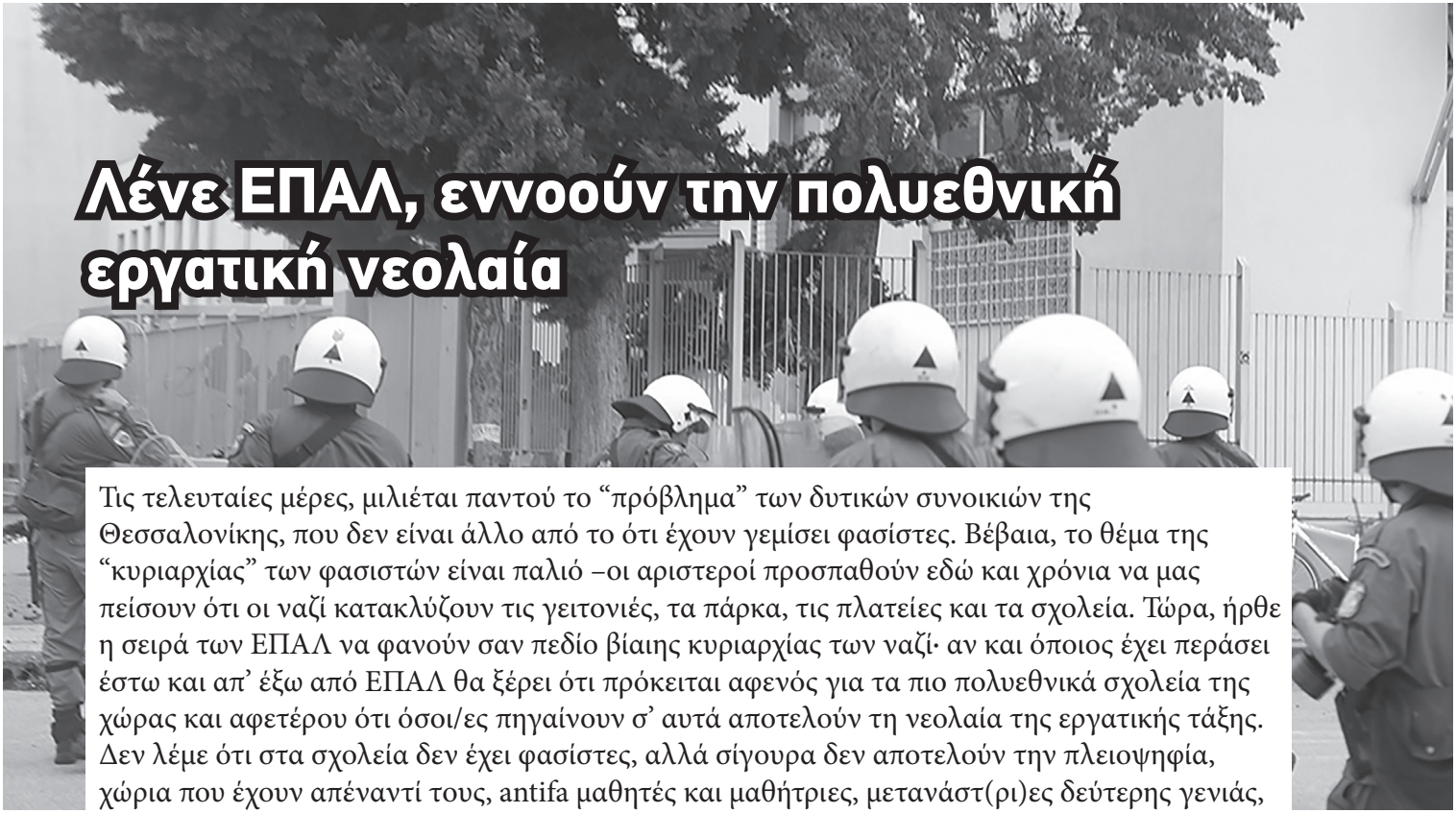

Τις τελευταίες μέρες, μιλιέται παντού το "πρόβλημα" των δυτικών συνοικιών της Θεσσαλονίκης, που δεν είναι άλλο από το ότι έχουν γεμίσει φασίστες. Βέβαια, το θέμα της "κυριαρχίας" των φασιστών είναι παλιό –οι αριστεροί προσπαθούν εδώ και χρόνια να μας πείσουν ότι οι ναζί κατακλύζουν τις γειτονιές, τα πάρκα, τις πλατείες και τα σχολεία. Τώρα, ήρθε η σειρά των ΕΠΑΛ να φανούν σαν πεδίο βίαιης κυριαρχίας των ναζί· αν και όποιος έχει περάσει έστω και απ' έξω από ΕΠΑΛ θα ξέρει ότι πρόκειται αφενός για τα πιο πολυεθνικά σχολεία της χώρας και αφετέρου ότι όσοι/ες πηγαίνουν σ' αυτά αποτελούν τη νεολαία της εργατικής τάξης. Δεν λέμε ότι στα σχολεία δεν έχει φασίστες, αλλά σίγουρα δεν αποτελούν την πλειοψηφία, χώρια που έχουν απέναντί τους, antifa μαθητές και μαθήτριες, μετανάστ(ρι)ες δεύτερης γενιάς, πολυεθνικές παρέες που δεν ψήνονται με την παρουσία ελλήνων ρατσιστών.

Η συκοφάντηση των ΕΠΑΛ, απ' όλο το πολιτικό φάσμα, συνιστά μια διπλή επίθεση: τόσο εναντίον της εργατικής τάξης, (βλ. το γνωστό επιχείρημα "οι φτωχοί είναι/γίνονται φασίστες"), όσο και εναντίον της δεύτερης γενιάς μεταναστών. Έτσι, πιτσιρίκες και πιτσιρικάδες βαφτίζονται αντικοινωνικοί, βίαιοι, απείθαρχες, και στην περίπτωση της Σταυρούπολης, φασίστες. Θα το παίξει το κράτος και οι ρουφιάνοι φίλοι του ότι στα δυτικά η δεύτερη γενιά είναι ρατσιστές και φασίστες; Γιατί όχι; Τους γονείς τους, πώς τους έβριζαν δεκαετίες τώρα ως «ξένους» και «εγκληματίες»; Άλλωστε, το κόλπο είναι παλιό και στη μεγάλη κλίμακα λέγεται «διαχείριση και πειθάρχηση των κατώτερων στρωμάτων της κοινωνίας».

Και αυτή η διαχείριση περιλαμβάνει: εξακριβώσεις, συλλήψεις, προσαγωγές, δικαστήρια. Δείτε τι έγινε τις επόμενες μέρες στο ΕΠΑΛ στη Σταυρούπολη: τα γύρω στενά του σχολείου μετατράπηκαν σε «φρούριο» με διμοιρίες, και μπάτσους με σκυλιά να κάνουν περιπολίες. Στον Εύοσμο η αστυνομία μάζεψε κάτι δεκάδες μαθητές. Έγινε όλο αυτό από το κράτος «εναντίον του φασισμού»; Φυσικά και δεν το πιστεύουμε αυτό, αφού κάθε τρεις και λίγο βλέπουμε το κράτος να προσπαθεί να μας πάρει τους ζωτικούς μας χώρους και να χτυπήσει τις κοινότητές μας: είτε με απαγορεύσεις κυκλοφορίας, είτε με τους ρουφιάνους του, είτε με το να μας υποτιμά.

Εδώ και δυο χρόνια τώρα τρώμε στη μάπα τη μία έκτακτη κατάσταση μετά την άλλη… γρίπες, φωτιές, πλημμύρες και, γενικώς, κοντεύουμε να σαλτάρουμε. Γιατί όλα αυτά τα ρημάδια τα φυσικά φαινόμενα έχουν κοινό παρονομαστή την απαγόρευση κυκλοφορίας. Ας πούμε το περασμένο καλοκαίρι, είχαμε τάχα ξεχάσει τον covid και έπαιζαν σε πρώτο πλάνο οι φωτιές και η καταστροφή του περιβάλλοντος. Αλλά τι φωτιές και μαλακίες; εμείς βλέπαμε τη συνέχεια της δυστοπίας λοκντάουν με άλλα μέσα· εκκενώσεις ολόκληρων περιοχών και απαγορεύσεις κυκλοφορίας σε πάρκα· τους μπάτσους μαζί με τους αυτόκλητους σωτήρες των δέντρων να εξακολουθούν να κυνηγάνε μετανάστες – πριν επειδή δεν φορούσαν μάσκα, τώρα επειδή κουβαλούσαν αναπτήρες πάνω τους στα πάρκα· τους ίδιους τους υπουργούς να βλέπουν πίσω από τις φωτιές ένα συμπαγές σχέδιο κάποιου αόρατου εχθρού· ένα ανατριχιαστικό κλίμα εθνικής ενότητας λαού και κράτους μπροστά στα μάτια μας· το αριστερό τροπάρι για «περισσότερες προσλήψεις» όποιο κι αν είναι το πρόβλημα να ξανατραγουδιέται, ενώ όλοι μαζί, δεξιοί κι αριστεροί να μιλάνε για την «κλιματική κρίση», που μαζί με το άλλο πετυχημένο, αυτό της «υγειονομικής κρίσης», προβλέπεται να το ακούμε για πολύ καιρό ακόμα. Σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα, που μας κερνάνε κάθε τρεις και λίγο φόβο, ενώ όλες οι θέσεις του «δημόσιου διαλόγου» είναι πιασμένες από κόμματα, ηλίθιους, blogs και ΜΜΕ, κοντεύουμε να ξεχάσουμε και τα βασικά.

Ότι πολιτικά προβλήματα για εμάς είναι οι δεκάδες μπατσοεντολές που εφαρμόζονται πάνω μας καθημερινά. Ότι οι μπάτσοι διπλασιάζονται, ενώ οι μισθοί κόβονται.

Είτε βρέχει λοιπόν εμβόλια, είτε στάχτη από καμένα δάση, η ταπεινή μας γνώμη είναι ότι δεν πρέπει να συζητάμε για πλαστικά καλαμάκια και ιικά φορτία, αλλά να αναρωτιόμαστε ποιος μας δείχνει κάθε φορά την «είδηση», το «βίντεο», τη «φωτό», και ποιος είναι ο σκοπός του. Να καταλάβουμε ότι το ελληνικό κράτος, όπως και όλα τα υπόλοιπα, δεν έχουν «ενδιαφέροντα» για την υγεία και το περιβάλλον, αλλά μονάχα συμφέροντα! Τέτοιοι είναι δυστυχώς οι βασικοί αστερισμοί στον καπιταλιστικά οργανωμένο κόσμο μας. Και το μόνο έκτακτο που συμβαίνει είναι ότι εμείς όλα ετούτα τα τρώμε στη μάπα.

ΕΛΛΑΔΑ

Κακοκαιρία Μπάλλος: Απαγόρευση κυκλοφορίας τη νύχτα σε Κηφισό και Παραλιακή -Κλειστές οι Δημόσιες υπηρεσίες

Απαγόρευση κυκλοφορίας – SMS 13033: Οι 6 λόγοι μετακίνησης στις κίτρινες περιοχές

Αναλυτικά, όλοι οι κωδικοί για SMS στο 13033 για τις μετακινήσεις

Απαγόρευση κυκλοφορίας σε κεντρικούς δρόμους της Αθήνας την Τρίτη λόγω Ολυμπιακής Φλόγας

20:58 18.10.2021

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ

Απαγόρευση κυκλοφορίας από τις 6 μ.μ. το Σαββατοκύριακο σε Αττική και Θεσσαλονίκη

Πρόσθετα περιοριστικά μέτρα σε Αττική, Θεσσαλονίκη, Χαλκιδική, Θήρα, Μύκονο, Πάτρα, Χαλκίδα και Άγιο Νικόλαο

Φωτιά στην Αττική: Απαγόρευση κυκλοφορίας και περιπολίες της Αστυνομίας!

γιατί δεν περιμένουμε να μας προστατέψουν οι μπάτσοι

καμία ασφαλής στις μπατσοκοινωνίες

Όλο και συχνότερα φέτος ακούμε για τις δεκάδες δολοφονίες και κακοποιήσεις γυναικών. Αρκετοί αναρωτήθηκαν αν όλο αυτό είναι ένα καινούργιο φαινόμενο ή απλώς τώρα τα ΜΜΕ και η αστυνομία δίνουν περισσότερη προσοχή στα σεξιστικά εγκλήματα. Όπως το συζητούσαμε, καταλάβαμε ότι αυτή η λέξη, τα «εγκλήματα», είναι κλειδί για να καταλάβουμε αυτό το «φαινόμενο», που μόνο ουρανοκατέβατο δεν είναι. Καταρχάς, ο κορεσμός με τις ειδήσεις αυτές συμβάλει σε ένα γενικότερο κλίμα εκφοβισμού και τρομοκράτησης του γυναικείου πληθυσμού – δίπλα σε άλλους φόβους που γεμίζουν την διαμεσολαβημένη καθημερινότητα: την κλιματική αλλαγή, τα εμβόλια, τον κορωνοϊό, τις απολύσεις, τις φωτιές κ.ο.κ. Είτε οι δράστες προέρχονται από την οικογένεια είτε εκτός, κερνιέται μπόλικος φόβος στις γυναίκες προκειμένου να κάθονται στα αυγά τους, να μην πολυμιλάνε, να μην πολυβγαίνουν έξω, να μην εμπιστεύονται στην τελική κανέναν γιατί αυτός ο κόσμος είναι ένας κόσμος επικίνδυνος για αυτές! Έτσι, οι ίδιοι άνθρωποι, στα ΜΜΕ και την αστυνομία, που είναι σκέτος (ετερο)σεξιστικός βόθρος, είναι που μας προειδοποιούν για την επικινδυνότητα του κόσμου που δημιούργησαν. Ε, αυτό εμάς, μας ακούγεται λιγάκι σαν απειλή!

Πώς το κάνουν αυτό τα ΜΜΕ και οι φίλοι τους οι μπάτσοι; Με έναν πολύ απλό τρόπο. Η διάχυτη ελληνική ματσίλα θα μπορούσε από μόνη της να γεμίζει αστυνομικά δελτία εδώ και 200 χρόνια (χρόνια πολλά by the way στην ελληνική πατριαρχία!), αλλά αυτή η επιλογή γίνεται μονάχα σε πολύ συγκεκριμένες συγκυρίες. Η αστυνομία αποφασίζει ποιο έγκλημα θα φτάσει κάθε φορά στο αστυνομικό δελτίο προς ενημέρωση «του κοινού» και οι δημοσιογράφοι με τη σειρά τους, μας μαθαίνουν τι γίνεται στην πραγματικότητα σχεδόν αποκλειστικά μέσα από το αστυνομικό δελτίο που τους μοιράζει η αστυνομία. Έτσι, η ροή των τρομακτικών ειδήσεων ελέγχεται καθολικά. Γι' αυτό η πάρτη μας είναι πολύ καχύποπτη με ό,τι στοιχεία και στατιστικές πλασάρουν, αλλά και τι έννοιες προσαρμοσμένες στον Ποινικό Κώδικα σερβίρουν οι αριστερές φίλες τους. Αλλά γιατί συμβαίνει αυτό τώρα και όχι χτες ή αύριο;

Το πράγμα αναμφίβολα χωράει κουβέντα, αλλά κατά την ταπεινή μας γνώμη σε αυτήν την εποχή ασφυκτικής πίεσης, οικονομικής και κοινωνικής στις κατώτερες τάξεις, το κράτος μας θέλει τις γυναίκες εργάτριες φοβισμένες, πειθαρχημένες και να επιδεικνύουν απεριόριστη εμπιστοσύνη στους θεσμικούς μηχανισμούς πρόνοιας και καταστολής. Η αστυνομική καμπάνια για την βία κατά των γυναικών, θέλει να είναι μια βελτίωση της εικόνας της αστυνομίας, μια αυτοδιαφήμιση του κράτους-πατέρα που επιδεικνύει κάποιο είδος ψευτοπρόνοιας για την φροντίδα των γυναικών. Ακόμη και όταν αυτό το κράτος δεν ωθεί με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στην ενίσχυση της ελληνικής οικογένειας ως ασφαλούς καταφυγίου για τις γυναίκες, ενισχύει ξεκάθαρα τους κάθε είδους ζοφερούς δικούς του διαμεσολαβητικούς μηχανισμούς, από τον αστυνομικό μέχρι τον κοινωνικό λειτουργό. Δεν ξέρουμε αν θα δούμε και στην ελλάδα περιπολικά με ουράνιο τόξο, για να πείσουν τα lgbtqi+ άτομα να καταγγείλουν στην αστυνομία τη βία που δέχονται καθημερινά, αλλά βρίσκουμε ήδη ένα χοντρό πρόβλημα σ' όλο αυτό – κανείς μας δεν ένιωσε ασφαλής, βλέπετε, σε περιπολικά, κλούβες και τμήματα!

Το δέντρο με τα εμβόλια ή το δάσος με τους φασίστες

Μετά τις υποχρεωτικές μάσκες, μετά την απαγόρευση κυκλοφορίας, μετά το lock down, έσκασε και το υποχρεωτικό εμβόλιο. Το κράτος φρόντισε να γίνει υποχρεωτικό γιατί χωρίς αυτό πολύ απλά πλέον ή δεν βρίσκεις δουλειά ή θα επιβαρύνεσαι οικονομικά με απανωτά rapid test μέχρι να αναγκαστείς να το κάνεις. Και κάθε πράγμα που μας επιβάλλεται είναι φυσικό να είναι μισητό και να μας προκαλεί καχυποψία. Παρ' όλ' αυτά, εμείς επιμένουμε να λέμε πως το ζήτημα αυτή τη στιγμή δεν είναι το κατά πόσο θα κάνουμε ή όχι το εμβόλιο. Το ζήτημα είναι να δούμε τις κοινωνικές επιπτώσεις της υποχρεωτικότητας του εμβολίου. Και εξηγούμαστε.

Είδαμε πως με κάθε παλιό μέτρο, έτσι και τώρα με το εμβόλιο, την πίεση από το κράτος να εντείνεται. Πρόκειται δηλαδή για άλλο ένα υγειονομικό μέτρο που είναι και καλά για το "καλό της υγείας", αλλά αντιθέτως στο επίπεδο της καθημερινότητας νιώθουμε παραπάνω άγχος, πίεση και φόβο. Και αυτό είναι απόλυτα φυσιολογικό, καθώς αν αφαιρέσεις τον υγειονομικό μανδύα του κάθε μέτρου εμφανίζεται η πειθαρχία και ο έλεγχος! Ο ρόλος των κρατικών υπαλλήλων (γιατροί-αφεντικά μαγαζιών-καθηγητές) που συναντάμε διαρκώς μπροστά μας, αναβαθμίζεται μέσω άλλης μιας μικροεξουσίας. Πλέον όλα αυτά τα καθίκια θα πραγματοποιούν εξακριβώσεις σε οτιδήποτε και να κάνουμε! Λες και οι μπάτσοι στην ελλάδα δεν ήταν ήδη πάρα πολλοί.
Κάπως έτσι φτιάχνεται μία φασιστική κοινωνία, που ενώ τίποτα δε θα βγάζει νόημα, θα υπακούει προσταγές και θα κάνει ό,τι της λέει το κράτος. Ε και αυτό για μας αδέρφια είναι το δάσος. Θα ήταν μαλακία λοιπόν να κοιτάμε το δέντρο.

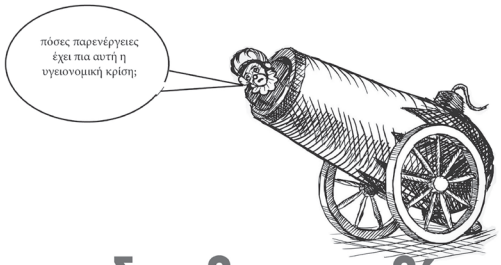

δεν θα συνηθίσουμε ρε την πόλη-στρατόπεδο!

Όλα δείχνουν ότι τα θαυμαστά επιτεύγματα του τελευταίου ενάμιση χρόνου δεν θα μείνουν ανεκμετάλλευτα στο προσεχές μέλλον. Δυστυχώς ο κόσμος θα συνεχίσει να γυρίζει ακριβώς όπως τον αφήνουμε το καλοκαίρι. Πώς δηλαδή;

Με την ευρεία διάδοση ενός κρατικά οργανωμένου ρατσισμού. Με τους υγειονομικούς ελέγχους να πατάνε πάνω στις παλιές ταξικές και ρατσιστικές διαιρέσεις, πάνω στους μετανάστες που ξεμυτίζανε από το σπίτι· με κανονικά γκέτο για τους Ρομά φρουρούμενα στις εξόδους τους από μπατσικά· με παραδοσιακό αποκλεισμό των μουσουλμάνων μειονοτικών στη Θράκη· με μια ευθεία που οδηγεί από τον εγκλεισμό στην εργασία, από το στρατόπεδο κράτησης στο χωράφι με τα ροδάκινα.

Με την ανάπτυξη του ελληνικού μιλιταρισμού. Από την αγορά νέων όπλων και την αύξηση της στρατιωτικής θητείας, τη διεκπεραίωση του εμβολιασμού από τις ένοπλες δυνάμεις και τους εθνικούς τσαμπουκάδες (Τουρκία, Μακεδονία, Αλβανία) που γέμιζαν τα δελτία ειδήσεων, τη συμμετοχή στις «απλώς στρατιωτικές ασκήσεις» που μυρίζουν πόλεμο και τον πατριωτικό παροξυσμό για τα γενέθλια των 200 χρόνων απ' το '21 και μέχρι τη συμμετοχή του ελληνικού κράτους σε κανονικούς πολέμους (π.χ. την αποστολή κομάντος στο Μάλι ή όπλων στην Υεμένη).

Με την εισαγωγή σε μια πολεμική φάση της οικονομίας που στηρίζεται αποκλειστικά σε κρατική εξάρτηση (επιδόματα), απαγόρευση κατανάλωσης και νέες διαιρέσεις της εργατικής τάξης – δίπλα στην μπλε ταυτότητα, το ΑΜΚΑ, την άδεια εργασίας, πλέον η μάσκα, το σελφ-τεστ, το εμβόλιο. Με λίγα λόγια, όλο και περισσότερο η εργασία να προσαρμόζεται σε πολεμικές συνθήκες, όλο και περισσότερο τα περιβόητα «λεφτά μας» να γίνεται λιανό ότι δεν είναι ακριβώς δικά μας, αλλά διοχετεύονται όπου θέλει το κράτος.

Με τη συνήθεια δεκάδων νέων πειθαρχήσεων και λεπτομερειακών μικρο-εντολών που αναβλύζουν από οθόνες κινητού και τεχνοκράτες-ειδικούς, φτιάχνοντας γύρω μας μια μασκοφορεμένη κοινωνία-στρατόπεδο, με ειδικά ωράρια κυκλοφορίας, νέους κανόνες συνύπαρξης και προϋπόθεση να το βουλώνουμε – ειδάλλως θα μας βρίζουν αφ' υψηλού ως ανορθολογικούς και συνωμοσιολόγους!

Με απόλυτη σύμπλευση Δεξιάς και Αριστεράς, καθώς το εθνικό κράτος κλείνεται στον εαυτό του και το περιβόητο Σύνταγμα γίνεται κωλόχαρτο που ανά πάσα στιγμή ανακαλείται. Η Αριστερά βέβαια είναι συνεργός σε όλα τα παραπάνω: με τα facebook «κινήματα» και τις τάχα νίκες της, με το ρουφιάνικο ρόλο της ενάντια στους απείθαρχους, με τα αιτήματα για περισσότερα «μέτρα» και ταυτόχρονα τα στημένα ραντεβού-διαδηλώσεις της.

Όσες ασφυκτιούμε και απδιάζουμε με όλα αυτά, με τον καιρό γινόμαστε περισσότερες και η καλή περίπτωση μάλιστα θα 'ναι να παράγουμε και τις δικές μας συλλογικές αρνήσεις – όχι μόνο από πεποίθηση αλλά και από ανάγκη. Γιατί είναι τα κράτη της κρίσης αυτά που παρήγαγαν τον κόσμο του τελευταίου ενάμιση χρόνου. Πειθαρχώντας μας στο εσωτερικό, αναλόγως των παλιών ιεραρχήσεων μεταξύ μας, και παίζοντας ξύλο μεταξύ τους στο εξωτερικό, αναλόγως των γεωπολιτικών τους θέσεων. Οπότε, αν δεν θέλει κανείς να γκρεμιστεί ο κόσμος πάνω στο κεφάλι του, οφείλει να συνειδητοποιήσει: εδώ δεν έχει αρρώστους και υγιείς, αλλά μόνο φασίστες και τους αντιπάλους τους.

negative antifa

antifa_ngt@yahoo.com

ATHENS ANTIFA

07.2021

Αφίσα που κολλήθηκε το καλοκαίρι του 2021 στην Αθήνα

ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΤΑ ΦΩΤΑ

Σίγουρα οι περισσότερες έχετε παρατηρήσει ότι ο Δήμος Αθηναίων τραβάει κάποιο ζόρι με τα πάρκα της Αθήνας τον τελευταίο καιρό, με κοντινό παράδειγμα το πάρκο Φιξ στα Πατήσια. Οι αναπλάσεις δίνουν και παίρνουν και οι ρουφιάνοι κάθε γειτονίας πετάνε τη σκούφια τους. Αυτές λοιπόν οι αναπλάσεις περιλαμβάνουν τη φωταγώγηση των πάρκων απ΄άκρη σ΄άκρη (ακόμα και με προβολείς αν χρειαστεί), το κούρεμα των θάμνων, το φύτεμα καινούριων λουλουδιών, το σβήσιμο των γκραφίτι κ.λ.π και στοχεύουν την καλύτερη και ποιοτικότερη ζωή των Αθηναίων. Εμείς όμως είμαστε καχύποπτες με όλα αυτά γιατί ξέρουμε ότι τα πάρκα είναι από τους πιθανότερους χώρους να φας εξακρίβωση από τους μπάτσους.

Τα πάρκα ανέκαθεν αποτελούσαν καβάτζα για νταλαβέρια κάθε είδους. Στα σκοτεινά του σημεία κινούνται πιάτσες, γίνονται ψωνιστήρια, μιλάνε με τα βλέμματά τους αγόρια και κορίτσια πίσω από θάμνους ή σε σκοτεινά παγκάκια. Είναι επίσης ο τόπος κοινωνικής αναπαραγωγής της γκέι σεξουαλικότητας, η οποία όντας δύσκολη να υπάρξει στο σπίτι ή στο δημόσιο χώρο, προσφεύγει σε χώρους που δεν είναι ορατή.

Εμείς λοιπόν όπου ακούμε ανάπλαση σκεφτόμαστε δημόσια τάξη - γιατί οι μπάτσοι θέλουν χώρους που να μπορούν να τους επιτηρούν εύκολα, απομακρύνοντας ό,τι θεωρούν αντικοινωνικό ή παράνομο δηλαδή τα τυπάκια που πίνουν κανά τσιγάρο στα πάρκα, τους μετανάστες που αράζουν σ' αυτά και τα τζάνκια.

Δεν ψηνόμαστε τα πάρκα να είναι μέρη αποστειρωμένα. Ψηνόμαστε ν΄αράζουμε σ΄αυτά μακριά από τα φώτα του δήμου και τους φακούς των μπάτσων - γιατί ξέρουμε ότι τα πάρκα τα κρατάνε ζωντανά οι ‘’αντικοινωνικοί” αυτής της πόλης και όχι τα συνεργεία του δήμου.

Απ΄τις καβάτζες, στα πάρκα και τις πλατείες για να παίξουμε σκληρά για να παίξουμε όλοι μαζί τη ιστορία

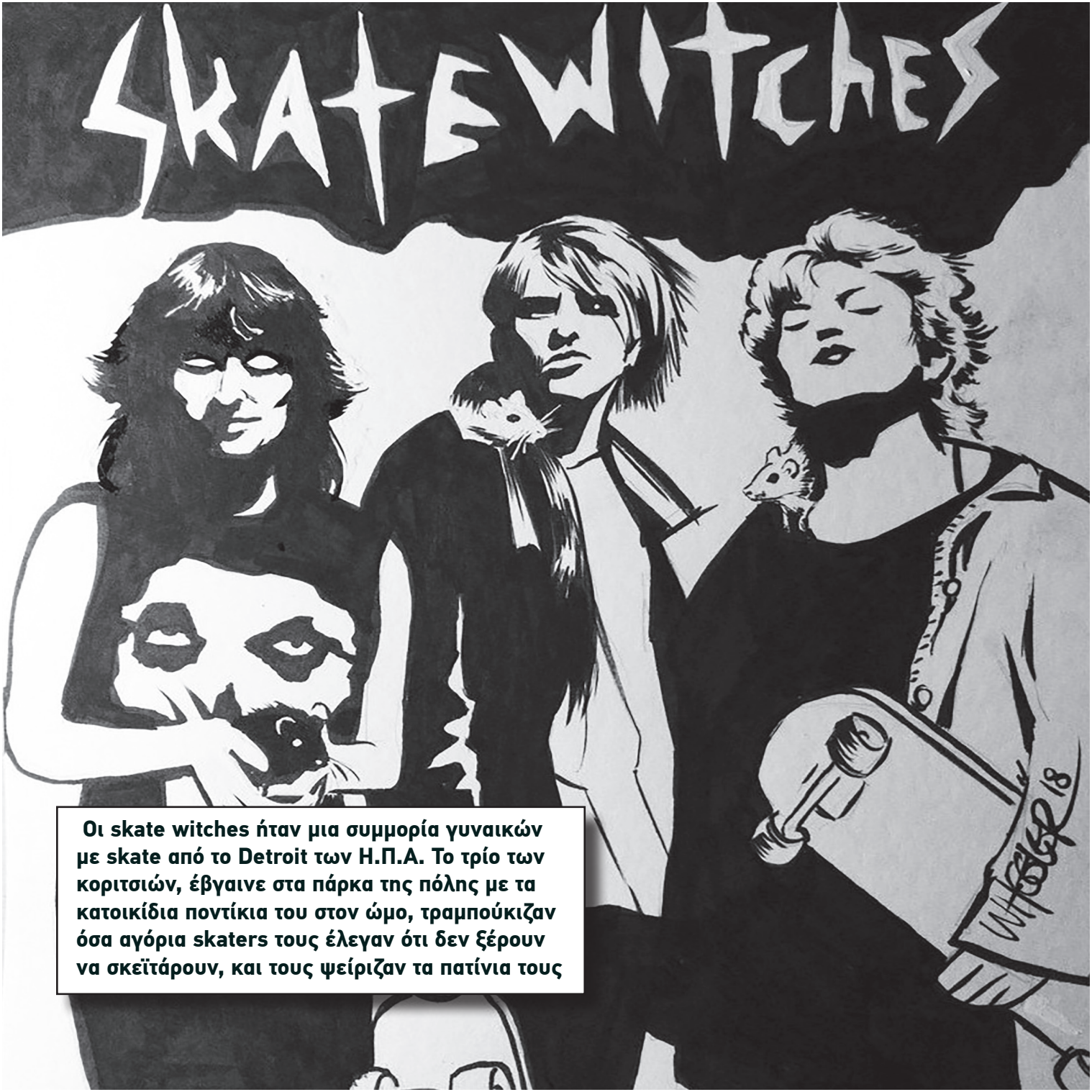

Οι skate witches ήταν μια συμμορία γυναικών με skate από το Detroit των Η.Π.Α. Το τρίο των κοριτσιών, έβγαινε στα πάρκα της πόλης με τα κατοικίδια ποντίκια του στον ώμο, τραμπούκιζαν όσα αγόρια skaters τους έλεγαν ότι δεν ξέρουν να σκεϊτάρουν, και τους ψείριζαν τα πατίνια τους